

Křižowy puć za džěći

W mjenje Wótca a Syna ...

Wjednik: Jako Jězus po swojich pućowanjach a přědowanjach do Jerusalema začahny, su ludžo jeho wutrobnje witali a jemu hołdowali. Su jeho jako krala česćowali, před nim swoje drasty wupřestrěli a jeho z palmami witali.

Wjele ludži bě tež pódla, jako je Jězus křiž na so wzał a z nim ćežki puć kročil. Či jedni běchu wćipni, druzy jeho wusměšowachu, někotři płakachu. Běchu tež ludžo, kiž jemu pomhachu.

Chcemy nětko Jězusa na jeho křižowym puću přewodžeć. A budžemy při tym pytnýć, zo tež my stajnje zaso tak jednamy, kaž či ludžo, kotrychž je Jězus tehdy na swojim křižowym puću zetkał. Druhdy smy wćipni, druhdy Jězusa wotpokazamy, druhdy žalosćimy. Druhdy so k njemu wuznawamy.

Budžemy widžeć a słyšeć, što je Jězus wšitko přecerpjeć dyrbjal. Je wšitko znjesł, dokelž nas a wšitkich ludži lubuje.

1. stacija: Smy druhdy kaž Pětr, kiž je Jězusa zaprě

Měšnik: K tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

1. čitar: Pětr je pola Wyšeho měšnika. Je za Jězusom šoł. Chce wědžeć, što woni z nim činja. Na to wuhlada jeho holčka. Wona praji: “Słušeš k Jězusej Nacaretskemu.” Pětr so stróži. Snano hrabnu jeho wojacy runje tak kaž swojeho Knjeza. To wón nochce. Tohodla lži: Njeznaju toho Jězusa.” Ale či kiž pódla steja, jemu to njewěrja. Praja: “Rěčiš runje tak kaž Jězus. Ty słušeš cyle wěsće k njemu.”. A ludžo maja prawje.

2. čitar: Jězus a Pětr staj přećelej. Njehladajo na to praji Pětr: Njeznaju tohole čłowjeka. Pětr njewě, što so z Jězusom stanje. Je njewěsty. Ma strach, zo wojacy tež jeho hrabnu. Jako kokot zaspěwa, pytnje Pětr, što je činił a je přez to cyle zrudny.

Nawoda: Chcemy wo tym rozmyslować,
* hdy smy činili tak, jako njebychmy Jězusa znali ze strachom,
z njewěstosće, z bojazliwosće.

Ćišina

3. čitar: Prosymy će: Wodaj nam našu bojazliwosć a strach a sćin nas sylnych, hdyž wo to dže, zo k tebi dźeržimy. Chrysće slyš nas.

Wšitcy: Chrysće wuslyš nas.

Wšitcy: Hdyž so k tebi wuznawamy, móžemy swětlo za druhich być.

2. stacija: Smy druhdy kaž Pilatus, kiž je Jězusa zasudził

Měšnik: K tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

1. čitar: Jězus steji z sputanymaj rukomaj před romskim stotnikom Pilatusom. Tón so jeho woprašaja: “Sy ty kral Židow?” Jězus wotmołwi: “Haj, sym kral. Ale nic tajki kral, kaž sej wy to myslíte. Přińdu wot Boha a chcu wam puć k njemu pokazać. Tak chcu ludźi wjesołych sćinić.” Pilatus Jězusa njezrozumi, ale ma strach před ludźimi. Tohodla wón Jězusa zasudži.

2. čitar: Na spočatku spyta Pilatus Jězusa wuchować. Widži, zo Jězus žanu winu nima. Ale po tym, zo je lud dołho dosć wołał, da Pilatus horje, byrnjež wědzał, zo njeje to prawje.

Nawoda: Chcemy wo tym rozmyslować,
* hdy smy druhim zło načinili
* hdy smy duhich zasudžili

Ćišina

3. čitar: Prosimy će: Pomhaj nam stajnje činić to, štož je prawe, tež hdyž mamy přez to njelěpšiny. Chrysće slyš nas.

Wšitcy: Chrysće wuslyš nas.

Wšitcy: Hdyž činimy, štož je dobre, móžemy być swětło za druhich.

3. stacija: Smy druhdy kaž Marija, kiž chcyše Jězusej blisko być

Měšnik: K tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

1. čitar: Marija njewostaji jeje syna samoho. Tež hdyž wšitcy jeho zacpěwaja a wusměšuja, chce wona při nim być. Boli ju, zo Jězusa čwěluja a morja. Ale wón je jej prajił, zo dyrbi to tak być. Jězus čini to, štož jeho Wótc chce. Marija jeje syna přewodža. Kroči z nim hač pod křiž. Wostanje jemu swěrna.

2. čitar: Tych, kiž k Jězusej přislušeja, mnozy njezrozumja. Štóž k Jězusej přisluša, dyrbi tak žiwy być, kaž je Jězus žiwy był. To je druhdy jara ćežko. Tohodla du mnozy přeč wot njeho.
Chcu k Jězusej dźeržeć, dokelž wěm, zo je wón dobry. W křćeńcy je wón kóždeho z nas powołał. Křćeńska swěčka dyrbi nas stajnje na to dopomnić.

Nawoda: Chcemy wo tym rozmyslować,
* hdy smy Jězusej cyle blisko byli
* hdy smy tak žiwi byli, kaž wón to chce
* hdyž smy k njemu stali, tež hdyž bě to ćežko

Ćišina

3. čitar: Prosymy će: Pomhaj nam, zo wostanjemy tebi swěrní. Chrysće slyš nas.

Wšitcy: Chrysće wuslyš nas.

Wšitcy: Hdyž k tebi dźeržimy, móžemy być swětło za druhich. (swěčka so staji)

4. stacija: Smy druhdy kaž Syman Cyrenski, kiž bu nućeny, Jězusej pomhać

Měšnik: K tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžił.

1. čitar: Jězus nima wjace žane mocy. Křiž tłóči ćežko. Jenož hišće z wulkim napinanjom móže wón křiž njesc. Wojacy to pytnu. Pytaja za pomocu. Jedyn muž přindže z pola. Toho wojacy zadžerža. Nuća jeho, Jězusej pomhać. Syman Cyrenski njese křiž za Jězusa.

2. čitar: Syman Cyrenski bu k pomocy nućeny. Ale jedna prawje.

Nawoda: Chcemy wo tym rozmyslować,

* hdy su nas najprjedy nućić dyrbjeli, prjed hač smy pomhali

* hdy smy jenož mórkotajo pomhali

* hdy smy přeč hladali, dokelž wědžachmy, zo je naša pomoc trěbna

* dam sej ja pomhać abo chcu wšitko sam činić?

Čišina

3. čitar: Prosymy će: Daj nam woči, kotrejž widžitej, hdže móžemy pomhać, ruce, kotrejž tuto činitej a wutrobu, zo bychmy tuto z wjeselom činili.
Chrysće slyš nas.

Wšitcy: Chrysće wuslyš nas.

Wšitcy: Hdyž pomhamy, móžemy być swětlo za druhich.

5. stacija: Smy druhdy kaž Weronika, kiž Jězusej pótnje rubiško podawa

Měšnik: K tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžił.

1. čitar: Jězus je wučerpany. Jeho wobličo je wot potu a procha mazane. Wón skoro wjace njemóže. Ludžom kołowokoło njeho je to wšojedne. Na to přińdže jemu žona napřečo. Chce Jězusej puć znajmjeńša kusk wolóžić. Tohodla podawa wona jemu rubiško. Jězus wótrěje sej wobličo. Hdyž wón jej rubiško wróći, je na nim swoje wobličo wotčíšćane. Weronika je Jězusej z lubosće pomhała. Nětko wón ju wobdari.

2. čitar: Mnoho ludži, kiž při puću steji, je njedžakownych. Druzy maj sobuželnosć, njezwěrja pak sej, Jězusej pomhać. Jenož Weronika ma trěbnu zmužitosć.

Nawoda: Chcemy wo tym rozmyslować,

* hdy smy zmužići byli

* hdy smy pomhali zwonkastejacym

Ćišina:

3. čitar: Prosymy će: Daruj nam zmužitosć, sej njehladajo na to zwažić, tež hdyž nihtó njepomha. Chrysće slyš nas.

Wšitcy: Chrysće wuslyš nas.

Wšitcy: Hdyž sej zmužiće to dobre zwažimy, móžemy być swětło za druhich.

6. stacija: Smy druhdy kaž plākace žónske, kiž jenož žalosća, ale ničo nječinja

Měšnik: K tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

1. čitar: Mnoho ludžo Jězusa scěhuja. Su sobu dožiwili, kak je so zasudził. Džěchu sobu a přihladowachu. Běchu wćipni. Mjez nimi běchu tež někotre žony. Wone wo Jězusa plākachu. Jim činješe wón žel. Ale njezwěrichu sej, so za njeho zasadzić. Plākachu jenož. Jězus jich widžeše. Njeńdžeše nimo, bjez toho, zo by je wobkedźbował. Praji jim: “Njeplačće přez mje, ale pře sebe a swoje džěci.”

2. čitar: Njedosaha, hdyž mamy z druhimi sobuželnosć. Dyrbimy tež něšto za nich činić. Njedosaha, hdyž smy zrudni, dokelž dyrbi Jězus ćerpić. Dyrbimy jeho na swojim puću tež scěhować. Njedosaha, hdyž druhich wobžarujemy, hdyž so nam derje dže. Dyrbimy tež zwólniwi być, wopory přinjesć.

Nawoda: Chcemy wo tym rozmyslować,

* hdy smy jenož žalosćili, bjez toho, zo bychmy něšto činili

* hdy smy jenož sebe samych wobželnosćili

Chcemy pak tež wo tym rozmyslować, što móžemy činić za Jězusa a čłowjekow.

Ćišina:

3. čitar: Prosimy će: Wodaj nam, hdyž smy jenož žalosćili, ale njejsmy pomhali.
Chrysće slyš nas.

Wšitcy: Chrysće wuslyš nas.

Wšitcy: Hdyž ludži jenož njewobžarujemy, ale tež nawuknjemy wopory přinjesć, móžemy być swětło za druhich.

7. stacija: Smy druhdy kaž stotnik, kiž je po Jězusowej smjerći jeho kralestwo spóznał

Měšnik: K tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

1. čitar: Jězus wisa na křižu. Byrnjež wjele ludži při křižu stało, je wón cyle sam. Čuje so wopušćeny – nic jenož wot ludži, ale tež wot Boha, swojeho Wótca. Njemóže Bože swětło wjace widžeć. Tohodla je w nim tak ćma. Zadowělowany wón woła: “Mój Božo, mój Božo, čehodla sy mje wopušćil?” Potom nachili hłowu a zemrěje. Je z lubosće zemrěl. Štóž lubuje, móže wumrěć, zo bychy družy žiwi być móhli.

2. čitar: Za stotnika, kiž křižowanje přewjedže, bě Jězus jenož zasudženy kaž kóždy druhi. Ale potom spóznaje, zo je Jězus wjetši hač wšitcy družy. A wón wuznaje: To bě Boži syn.

Nawoda: Chcemy wo tym rozmyslować,
* hdy smy druhim wo tebi powědali

Ćišina:

3. čitar: Prosymy će: Sylń nas, zo bychmy zmužitosć měli, druhim wo tebi powědać. Chrysće slyš nas.

Wšitcy: Chrysće wuslyš nas.

Wšitcy: Hdyž před ludźimi našu wěru wuznawamy, móžemy być swětło za druhich.

Zakónčenje:

1. čitar: Jězus je swój puć hač do kónca šoł, do kónca, kiž je nowy spočatk. Jězuso, z Twojeje smjerće wuchadźa nowe žiwjenje, njezničomne wěčne žiwjenje. Přiwzamy jo džakownje.
- Wšitcy: Jězuso, hdyž so k Tebi wuznawamy, móžemy być swětło za druhich,
hdyž činimy, štož je dobre, móžemy być swětło za druhich,
hdyž k Tebi dźeržimy, móžemy być swětło za druhich,
hdyž pomhamy, móžemy być swětło za druhich,
hdyž so zmužiće na to prawe zwažimy, móžemy być swětło za druhich,
hdyž jenož njewobželnosćamy, ale tež nawuknjemy wopory přinjesć,
móžemy być swětło za druhich,
hdyž našu wěru zjawnje wuznawamy, móžemy być swětło za druhich.
Amen.